

Iskustva - vesti - poruke za decu

Za dečje učitelje
I 2012.

I tromesečje

SEVERNA AZIJSKO-PACIFIČKA DIVIZIJA

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromesečje prikazuje Severnu Azijsko-pacifičku diviziju, koja obuhvata sledeće zemlje: Kina, Japan, Koreja, Mongolija i Tajvan. Skoro 1,6 milijardu ljudi žive u ovom regionu među kojima je manje od 650,000 adventista. To je u proseku jedan adventista na svakih 2,440 ljudi.

Posebna proslava u trajanju od godinu dana

Ova godina obeležava stoti rođendan misionjskih vesti koje su prvi put izašle 1912. Tokom godine prikazivaćemo barem jednu priču koja se pojavljivala u vestima za decu u prošlim godinama, kao i neke dodatne priče vezane za istoriju misionjskih darova. Potražite ove posebne dodatke svakog tromesečja.

Učenje jezika

U ovom tromesečju učićemo reči i izraze na kineskom, japanskom, koreanskom i mongolskom jeziku. Audio-verzija na japanskom, »See It, Say It«, nalazi se na veb sajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources«, a zatim »Children's Activities«.

Korpica za dar

Poseban dečji projekat pomoći će u pripremanju programa za decu na kineskom jeziku. Fotokopirajte ili nacrtajte jednostavnu kartu sveta. Stavite crtež ili fotografiju, mikrofonski zapis ili kompjuter na

područje Severne Azijsko-pacifičke divizije. Svake sedmice kada ostvarite unapred određeni cilj sa darovima, nacrtajte »zvučni talas« (luk koji izlazi iz fotoaparata ili kompjutera) koji će se do kraja tromesečja proširiti na čitavu kartu.

- **DVD Adventistička misija** ovog tromesečja sadrži nekoliko priča iz Severne Azijsko-pacifičke divizije, uključujući jednu posebno za decu. Zatražite jedan primerak od svog pastora i pustite deci da vide.

- **Ukrasite prostoriju** slikama ljudi i lepih mesta isečenih iz časopisa ili turističkih brošura. Odštampajte zastave zemalja koje pripadaju Severnoj Azijsko-pacifičkoj diviziji (ima ih onlajn) i neka ih deca oboje. Stavite zastave kao deo ukrasa ovog tromesečja.

- **Više aktivnosti**, uključujući recepte, igre i slagalice, dostupne su na našem veb sajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources«, a zatim »Children's Activities«. Kliknite tekuće tromesečje.

Trinaesti subotnoškolski dar ovog tromesečja pomoći će sledeće projekte:

- Pronalaženje crkvene zgrade za internacionalnu grupu vernika u Seulu, Koreja
- Izgradnju centra za obučavanje mladih u Mongoliji
- Pronalaženje crkvene zgrade za internacionalnu grupu vernika u južnom Japanu
- Pripremu video emisija za televiziju i Internet za ljude širom sveta koji govore kineski
- DEČJI PROJEKAT: Dečje emisije na kineskom jeziku

1. Srećan rođendan!

Svi vole rođendane. Tako je zabavno dobiti čestitku ili mali poklon za rođendan.

Ko je *najstarija* osoba koju poznajete? Da li je to možda vaš deka? Ili prabaka? Možda je to sused ili vernik vaše crkve. Koliko oni imaju godina?

Da li ste ikada upoznali nekoga ko ima 100 godina? Da li ste ih ikad pitali da vam ispričaju kako je izgledao život kada su oni bili mladi? Možda bi vam rekli kako su dolazili u crkvu vozeći se u otvorenim kolima koje je vukao konj. Ili bi vam ispričali o šumskom požaru koji je zamalo spalio njihov ambar.

Poseban rođendan

Ove godine mi proslavljamo poseban rođendan. To je rođendan vesti iz sveta. One imaju 100 godina. Takođe, to je 100. rođendan trinaestog subotnoškolskog dara, tog posebnog dara kog dajemo na kraju svakog tromesečja i koji pomaže izgradnju škola, klinika, bolnica i crkava, kao i mnogo drugih projekata preko kojih ljudi upoznaju Boga. Ovog tromesečja naš trinaesti subotnoškolski dar pomoći će snimanje kineskih video emisija koje će se prikazivati na televiziji i Internetu kako bi ljudi širom sveta, koji govore kineski jezik, saznali da ih Isus voli.

Slično nekim starijim ljudima, i mi imamo puno priča o »prošlim vremenima« Adventističke misije. Pričaćemo vam neke od tih priča tokom ove godine.

Prvi misioniski projekti

Mnogo pre nego što su postojale misioniske vesti svake sedmice, bilo je misioniskih darova. Prvi misioniski dar koji su članovi subotne škole dali za konkretan projekat, bio je upotrebljen za izgradnju broda pod nazivom *Pitkern*. *Pitkern* je bio tako poseban da su svi – čak i mala deca – želela da pomognu u izgradnji *njihovog* broda. Godine 1890, bio je završen i isplovio iz Kalifornije u južni Pacifik. To je bilo pre 122 godine.

Pitkern je vozio misionare do pacifičkih ostrva. Dobio je ime po poznatom istorijskom ostrvu o kom ćemo više slušati kasnije ove godine.

Priče iz rane misije

Zamislite život od pre 100 ili više godina. Automobili su još uvek bili novina; a telefon, radio, televizija, kompjuter i Internet nisu ni bili izumljeni. Bile su potrebne sedmice da bi pismo stiglo u udaljeni grad, a *meseci* da novosti dođu do nekoga u drugoj zemlji!

Novosti koje su donosili misionari dugo su putovale iz udaljenih misionarskih područja Afrike i Azije do crkvenog sedišta u Sjedinjenim Državama. Priče su razvijale maštu onih koji su ih slušali.

Jedan od prvih subotnoškolskih darova trinaeste subote, otišao je u Japan 1914. godine. Deo tog dara pomogao je u izgradnji Adventističke škole i internata kako adventistička deca ne bi bila prisiljena da idu na časove subotom ili da obožavaju cara, što je bila uobičajena praksa u to vreme. Dugo željena škola bila je sagrađena, a adventistički đaci upisali su se s ushićenjem.

Hrabra devojčica

Jednog dana, devojčica Momoko se vratila u svoju sobu u školskom internatu i ugledala lopova koji krade njene stvari! Umesto da vrisne i odjuri od straha, Momoko je uradila nešto vrlo odvažno.

Ušla je u sobu i uzela svoj Novi zavet. »Evo, uzmi i ovo«, kazala je što je hrabrije mogla, dok je lopovu pružala Novi zavet. Čovek ga je uzeo, stavio u džep, pokupio stvari koje je hteo da ukrade i pobjegao iz škole.

Kasnije je lopov bio uhvaćen i odveden u zatvor, a ukradeno vlasništvo vraćeno. Međutim, Momoko je insistirala da lopov zadrži Novi zavet, budući da je to bio njen poklon za njega.

Lopov je imao puno vremena za čitanje dok je bio u zatvoru, pa je pročitao Novi zavet. Božje reči dodirnule su njegovo srce i on je predao svoj život Isusu.

Bog ima na hiljade načine da osvoji čovekovo srce. Jedna devojčica dala je svoju Bibliju. Drugi svedoče o svojoj veri. Mi možemo da damo svoj dar Isusu svake subote. Na taj način mnogo više ljudi može da čuje da ih Bog voli.

Informativni odeljak

- Godine 1912, zemlje koje sada sačinjavaju Severnu Azijsko-pacifičku diviziju imale su oko 1,400 članova koji su se sastajali u 26 crkava. Bilo je 95 misionara i literarnih evanđelista koji su radili u Kini, Japanu i Koreji.
- Danas skoro 650,000 adventista održavaju bogoslužjenja u više od 6,000 crkava i grupa u Kini, Japanu, Mongoliji i Južnoj Koreji. Nije poznato koliko adventista živi u Severnoj Koreji. Ipak, i pored rasta adventističkog broja vernika, samo jedna od 2,440 osobe je adventista.

2. Nalaženje Boga u Mongoliji

Dobrodošli u Mongoliju, zemlju smeštenu između Kine i Rusije. [*Pronađi Mongoliju na karti.*] Mongolska kultura je jedna od najstarijih na svetu. U jedno vreme Mongoli su, po čemu je narod Mongolije i poznat, stvorili najveće carstvo na svetu pod vođstvom Džingisa Kana, svirepog ratnika.

Stotinama godina, mongolski narod je selio svoja krda konja, kamila, ovaca i koza po prostranim pašnjacima koji su se protezali po brdima i ravnicama Mongolije. Čak i danas možete videti mongolske kauboje koji jašu iza svojih stada nedaleko od gradova.

Neki od ovih nomadskih ljudi i dalje žive u prenosivim kućama takozvanim jurtama. [*Pokaži sliku jurte.*] Njihovi domovi ih greju za vreme hladnih, oštih zima. Međutim, mnogi Mongolci napuštaju svoj nomadski život i sele se u gradove s nadom da će tamo pronaći lakši život. Neki nose svoje jurte sa sobom i žive u njima usred grada.

Ugna upoznaje Boga

Ugna i njena porodica preselili su se iz sela u grad kada je ona bila mala devojčica. Ona uživa u pravljenju cveća i ptica od papira.

Ova veština zove se origami. Ugna ima mlađeg brata, Jaknu, koji ima sedam godina.

Većina Mongolaca nisu hrišćani. Ugnini baka i deka su nekada u svetištu obožavali bogove napravljene od kamenja. Međutim, za vreme komunizma, bilo je zabranjeno upražnjavati religiju, te su mnogi ljudi napustili svoju veru.

Ugna nikada nije bila u hrišćanskoj crkvi dok je durgarica iz škole nije pozvala da poseti njenu crkvu. Ugna je bila radoznala da vidi šta rade ljudi u toj crkvi, pa je otišla. Dopalo joj se bogoslužjenje, te je nastavila da odlazi narednih godinu dana. Zatim se crkva preselila i ona više nije mogla da ide. Ugna je čeznula da pronade drugu crkvu koju bi mogla da posećuje.

Onda ju je jednog subotnog jutra rođaka pozvala da dođe u drugu crkvu. Ugnini roditelji su se složili, pa su Ugna i njena rođaka prošetale do adventističke crkve nedaleko od njene kuće. »Sviđa mi se crkva moje rođake«, kazala je Ugna. »Naročito mi se dopada dečje odeljenje. Zabavno je pevati pesme o Bogu i učiti biblijske priče.«

Dovođenje mlađeg brata

Ugni se crkva toliko sviđala da je pozvala i svog malog brata Jaknu da pođe s njom. Jakni se dopala dečja subotna škola! Jedne subote, Ugnina učiteljica dala joj je subotnoškolsku pouku. Ona sada uživa da je čita svom bratu preko sedmice.

»Odlasci u crkvu su me promenili«, kaže Ugna. »Ranije sam lako mogla da se razbesnim ako bi me neko prekinuo u nečemu ili rekao nešto što mi se nije svidelo. Međutim, to se promenilo otkad sam počela da dolazim u crkvu pre nekoliko meseci, i još uvek učim šta znači slediti Isusa. Sada sam srećnija i ne gnevim se kao nekada. Više pomažem svojoj majci i njoj se to dopada. A kada me brat zamoli da mu čitam, ja ga ne oteram od sebe.«

Jakni je drago što ga Ugna vodi u subotnu školu. On voli da sluša biblijske priče i da boji biblijske crteže koje mu učiteljica daje. »Srećan sam što me je Ugna pozvala da idem s njom u subotnu školu«, kaže on.

Svedočenje o Božjoj ljubavi

Ugnina majka radi svakog dana i ne može da ide u crkvu sa decom. Njihov otac je bolestan pa ne može da ih vodi. Međutim,

Ugna prepričava roditeljima šta uči u crkvi. Ona je misionar jer priča o Bogu svojim roditeljima i bratu.

Kome vi možete biti misionar ove sedmice? Možda možete da pozovete nekoga da pođe s vama u crkvu. Ili možete da pričate o Božjoj ljubavi svojim drugovima u razredu. A kada donosite misionarski dar u subotnu školu, drugi ljudi koji žive daleko mogu da saznaju da ih Isus voli, baš kao što to otkrivaju Ugna i Jakna.

Informativni odeljak

- Mongolija ima oko 2.8 miliona ljudi, od kojih milion živi u glavnom gradu, Ulanbatoru.
- Prvi obraćenici nakod pada komunizma u Mongoliji, krstili su se 1993. godine. Danas se oko 1,660 adventista okuplja u 25 crkava, društava i grupa. Sedam od ovih crkava nalaze se u glavnom gradu.
- Većina adventista u Mongoliji ima ispod 30 godina.

3. Binderijina radost

Binderija je sedela u crkvenoj klupi pevajući pesme dok je čekala majku da završi brisanje poda. Binderijina majka čisti crkvu. Ona kaže da je to njen način obožavanja Boga. Binderija često pomaže majci u čišćenju kada nema nastavu. »Volim da pomažem majci da čisti crkvu«, kaže Binderija. »Na taj način zahvaljujem Bogu što je car mog života.«

Binderijina nova drugarica

Kada se Binderijina porodica preselila u Ulanbator, glavni grad Mongolije, upoznala je devojčicu po imenu Anodžin. Dve devojčice su se sprijateljile i Anodžin je pozvala Binderiju u adventističku crkvu.

»Nikada ranije nisam bila u hrišćanskoj crkvi«, kaže Binderija. »Ali svideo mi se program. Naročito mi se dopalo pevanje pesama o Isusu. Jako sam se trudila da ih naučim kako bih mogla da ih otpevam mami kada odem kući. Nisam razumevala u to vreme ko je Bog, ali pesme su me razveseljavale i stalno sam želela da ih pevam.«

Očevo iznenađenje

Binderijin otac je u to vreme često bio danima odsutan od kuće zbog posla. Kada se jednog dana vratio kući, Binderija mu je rekla da ide u crkvu s drugaricom. Bilo mu je drago zbog toga da je čak pitao Binderiju da li i on može da krene s njom. Ona se iznenadila i bila je jako srećna!

»Pozvala sam majku da krene u crkvu, ali ona ima problema sa sluhom i stidela se da ide. Mislila je da se ljudi neće lepo ophoditi prema njoj zato što ne čuje dobro. Ali pridruživala se ocu i meni kada smo se molili svake večeri.«

Binderija je nastavila da poziva svoju majku da ide u crkvu sa ocem i njom, ali majka je bila previše sramežljiva. Ljudi iz crkve došli su u njihov dom da je posete. I oni su je pozvali u crkvu, ali se majka i dalje ustručavala.

Očeva bolest

Onda se jednog dana Binderijin otac jako razboleo. Doktor nije bio siguran da će preživeti. Majka je uvidela da ne zna kako da se moli za oca. Počela je da ide u crkvu sa Binderijom i videla da su članovi crkve vrlo srdačni i puni ljubavi. Molili su se s njom za Binderijinog oca. Majka je predala svoje srce Bogu.

»Otac je sada dobro«, kaže Binderija. »Sada svi zajedno proslavljamo Boga.«

Svedočenje drugima

»Tako sam srećna što me je moja drugarica pozvala u crkvu, jer je sada cela moja porodica pronašla radost u Isusu. Moj otac poziva ljude u crkvu – ljude koje upoznaje u autobusu, u prodavnicama, gde god ide. Ja pozivam svoje prijatelje da dolaze u crkvu, ali dosad još niko od njih nije došao. Neki kažu da je hrišćanstvo strana religija.

Ja nastavljam da ih pozivam i da im govorim o Bogu. Znam da će Ga jednog dana neko od njih prihvatiti.«

Naši misionari darovi pomažu u prenošenju poruke o Isusovoj ljubavi ljudima u Mongoliji. Hajde da ih priložimo sa radošću jer nas Isus sve voli.

Misionari odeljak

- Prvi adventistički misionari u Mongoliji počeli su sa radom 1926. godine. Međutim, komunizam je krenuo nekoliko godina kasnije, pa je to sprečilo njihov rad.
- Godine 1991, misionari su ponovo otišli u Mongoliju i dve godine kasnije bili su kršteni prvi adventistički hrišćani. Danas, više od 1,600 adventista se okuplja u 10 crkava i zajednica u Mongoliji. Većina vernika su mladi ljudi.
- Pre nekoliko godina, trinaesti subotnoškolski dar pomogao je da se za nekoliko velikih grupa vernika kupe zgrade koje služe kao crkve, ili da se uvećaju postojeće građevine kako bi verništvo moglo da raste.

Aktivnost

Učenje mongolskog jezika

Evo nekih mongolskih reči i fraza. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Fraza	Izgovor
Blagoslovena subota	ša-ba-TIN mind
Zdravo	sa-no
Hvala	baj-ER-la
Molim	dzu-GER
Da	tim
Ne	u-GVI
Doviđenja	baj-ER-te

4. Muzika za Boga

»Hongra«, rekla je baka nežno, »muzika koju slušaš nije dobra za decu. Bubnjevi su prejaki, a reči ti stvaraju loše ideje u glavi.«

Hongra je tada imala samo pet godina. Ona živi u Mongoliji sa svojim roditeljima i bakom. Voli muziku i na radiju je otkrila rok muziku. Počela je da igra u ritmu i uskoro krenula da ponavlja reči pesama. Neke od njih bile su jako loše, što je zabrinulo njenu baku.

»Ali ja volim muziku«, rekla je Hongra baki.

Poziv u novi svet

»Pođi sa mnom u crkvu«, pozvala ju je baka. »Tamo ćeš čuti predivnu muziku koja će tvoje srce ispuniti dobrim stvarima.« Hongra nikada ranije nije bila u crkvi, ali se složila da ide sa bakom.

»Kada sam ušla u crkvu, čula sam kako ljudi pevaju pesme koje proslavljaju Boga«, rekla je Hongra. »Svidela mi se muzika! Nisam znala pesme, pa sam se osetila malo neugodno. Ali kada sam naučila da pevam zajedno sa ostalom decom, dopalo mi se. Želela sam da idem u crkvu svake subote. To je izgledalo kao potpuno novi način života i razmišljanja.

Baka i ja idemo u najveću crkvu u gradu. Tamo ima puno mojih vršnjaka, a dolaze i neki novi. Zbog toga se osećam mnogo prijatnije. Stvarno mi se sviđa crkva i osećam da je to predivan svet.«

Hongrini roditelji ne idu u crkvu, ali su srećni što ona ide sa bakom. Ponekad porodica sluša dok im Hongra čita Bibliju. Ona je vrlo radosna zbog toga.

Važne lekcije

»Ja idem u crkvu već pet godina«, kaže Hongra. »Osećam da je Bog zaista promenio moj život. Shvatam da je muzika koju sam nekada volela loša i da Bog ima bolje stvari za nas koje možemo da slušamo.

Takođe sam naučila da praštam. Kada je moj mali brat slomio moju najdražu šolju, bila sam u iskušenju da se naljutim na njega. Ali molila sam se za oprostaj i Bog je uklonio moj bes. Moji roditelji su bili oduševljeni kada su uvideli da, iako sam bila povređena, nisam bila ljuta. Bog mi je pomogao da budem ljubazna.

Moj bratić je previše mali da bi išao sa mnom u crkvu. Zato mu ja pričam biblijske priče i pevam mu pesme koje učimo u crkvi.

Želela bih da i on uči o Bogu, iako je za njega teško da sedi miran i da sluša.«

Proslavljanje Boga

»Bog je promenio moj život preko muzike. On me je naučio da je Njegova muzika daleko bolja od muzike ovog sveta. Zauvek bih želela da pevam Bogu. On je srećan kad prima pesme hvale ako smo iskreni i želimo da Ga proslavljamo.«

Dečaci i devojčice, mi možemo da proslavljamo Boga pevanjem, svedočenjem drugima o Isusu i davanjem našim misionjskih darova u subotu ujutro. Kako ćete vi proslaviti Boga danas?

Misionjski odeljak

- U Mongoliji živi oko 1,600 adventističkih hrišćana. Neki se okupljaju u tradicionalnim crkvama, a drugi po kućama ili iznajmljenim zgradama. Međutim, gde god da se okupljaju, Bog je sa njima.
- Većina vernika u Mongoliji su mladi ljudi. Mnogi studiraju na univerzitetima u glavnom gradu.
- Crkva ima potrebu da obučni svoje mlade ljude da postanu vođe u crkvi. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će da se izgradi centar za obučavanje mladih na kampu koji je crkveno vlasništvo, u jednom mongolskom selu.

Aktivnost

Učenje mongolskog jezika, 2. deo

Naglašeni slogovi su napisani velikim slovima.

jedan	nig
dva	ho-JER
tri	gor-O

četiri	DO-ru
pet	tao
šest	dzor-GA
sedam	do-LA
osam	nem
devet	jus
deset	a-RAO

5. Lekcije života

Muk ima 8 godina i ide u treći razred. Još odmalena, majka ga je učila o Bogu. »Tako sam srećan što poznajem Isusa«, kaže Muk. »Mnoga deca u Mongoliji ne znaju ko je On.«

Mukova nova škola

Kada je Muk bio spreman za školu, mislio je da će ići u istu školu kao njegov brat. Malo se uplašio kada je počeo da razmišlja da će biti u učionici sa mnogo druge dece koju ne poznaje.

Onda je jedne subote propovednik pričao o novoj školi – adventističkoj. Muk nije bio siguran kakva je to adventistička škola.

Nakon bogoslužjenja, majka se raspitivala kod propovednika za novu školu. On joj je objasnio da crkva otvara svoju sopstvenu školu. »Ali oni će učiti iz hrišćanske perspektive. Proučavaće Bibliju i učiće o Bogu. Učenici se neće međusobno takmičiti, već će biti ljubazni jedni prema drugima i pomagati se u učenju. A budući da su učitelji adventistički hrišćani, neće učiti decu stvarima u koje hrišćani ne veruju.«

»Gde je ta nova škola?«, pitala je majka.

»Biće baš ovde u crkvi«, kazao je pastor. »Moraćemo da koristimo crkvene učionice dok ne nađemo odgovarajuću zgradu za našu školu.«

Osmeh je zablistao na majčinom licu i Muk je shvatio da ona razmišlja da ga pošalje u ovu novu crkvenu školu.

Majka je to i uradila, i Muk je vrlo srećan.

Savladavanje stidljivosti

»Ja sam ranije bio jako stidljiv i nije mi bilo prijatno da pričam s ljudima«, kaže Muk. »Ali moji učitelji me ohrabruju da pričam na času. Nadam se da ću uskoro moći da razgovaram sa drugom decom u mojoj zgradi. Želim da im govorim o Isusu i da ih pozovem u subotnu školu. Sada već pričam mojim rođacima o Isusu kada provodimo letnji raspust zajedno.«

Važne lekcije

Muk je naučio mnogo više o Bogu otkad je krenuo u adventističku školu. Naučio je da može da se moli za bilo šta što ga brine. On se moli za svog oca koji ne ide u crkvu sa porodicom. »Znam da će moje molitve promeniti očev život«, kaže on.

»Najbolja stvar u tome što sam učenik adventističke škole je što se tamo osećam sigurno. Moja učiteljica je ljubazna i pomaže mi sa lekcijama. A sva deca su prijateljski raspoložena. Nadam se da će više dece moći da ide u adventističku školu u Mongoliji kako bi naučili da vole Isusa kao ja.«

Dečaci i devojčice, naši misioni darovi na mnoge načine pomažu da se deca i odrasli u Mongoliji upoznaju sa Isusom. Hajde da uradimo nešto sa svoje strane i svake subote donesemo dar u crkvu. Jednog dana kada nas Isus bude poveo sa sobom na nebo, mi ćemo upoznati decu koja su saznala za Isusa zato što smo mi dali svoj misioni dar.

Misioni odeljak

- Većina ljudi u Mongoliji pripada budističkoj ili nijednoj religiji. Budisti ne obožavaju bogove, ali se često klanjaju i mole Budinom kipu u hramu. Oni veruju da moraju živeti dobrim životom tako da kada umru budu ponovo rođeni u boljim okolnostima.
- Hrišćani veruju da je Isus živeo savršenim životom i ako Ga sledimo, On će nam dati večni život sa Njim. Budisti veruju da oni moraju da zasluže svoje mesto u boljem životu.

Aktivnost

Pevanje na mongolskom jeziku

Znam da Isus voli me

je-sus na-dat har-ta-da
bi-biš na-dat hil-sen-de
ja-hong ho-dut tu niš-te
je-sus huš-te bit-huš-kvi

Refren:

ta-na dat har-ta / 3x
geš bi-biš hil-sen-de

me-ni ge-mik o-čal-sag
je-sus na-dat har-ta-da
mung-hin se hong a-ran-da
je-sus na-meg a-rok-na

nom-hong da ro be-e volš
je-sus na-mek ha-dlan-da
ten-grin ho-čit ha sot-las
nam-ek ur-gič hač ba-dik

6. Škola: naše misionsko polje

[Zamolite dečaka školskog uzrasta da pročita ove vesti u prvom licu.]

Zovem se Ken. Moji roditelji dolaze sa Filipina, ali moji brat i sestra, Mark i Kejsi, i ja, smo se rodili i odrasli u Japanu, gde moj otac radi u banci.

Izazovi i blagoslovi

Mi živimo u Tokiju, najvećem gradu na svetu. *[Pronađite Tokio na karti.]* Nema adventističke škole u blizini naše kuće, tako da mi idemo u državnu školu. A sve državne škole subotom imaju nastavu.

Međutim, nama je dozvoljeno da umesto toga idemo u subotnu školu. Naša subotnoškolska učiteljica potpisuje papir koji kaže da smo bili u subotnoj školi i učili lekciju, i zato smo oslobođeni nastave tog dana.

Ali, kada budemo krenuli u sedmi razred, nećemo više imati to dopuštenje. Jedini način da svetkujemo subotu je da pohađamo adventističku školu. A nje nema tamo gde mi živimo.

Subotni blagoslovi

Mi volimo subotu i radujemo se kad idemo u subotnu školu, crkvu i popodnevne programe koje crkva planira za nas.

Zašto je subota tako posebna za nas? Prvo, ne moramo da brinemo za domaće zadatke, tako da možemo da se usredsredimo na provođenje tog dana sa Bogom i našom porodicom. Drugo, to je jedino vreme kada možemo da vidimo naše adventističke prijatelje. Budući da idemo u različite škole, ne viđamo se osim subotom. Zbog toga je subota još posebnija.

Izazov za veru

Mi smo jedini adventisti – a verovatno i jedini hrišćani – u našoj školi. Provodimo dane sa decom i nastavnicima koji ne poznaju Isusa. Naši drugovi iz razreda ne razumeju našu veru i ponekad je teško objasniti zašto volimo Boga kog ne možemo da vidimo.

Mi znamo da je Bog stvorio nebo i zemlju i da nas je načinio prema svom obličju. Međutim, naši nastavnici nas uče evoluciju. Nije jednostavno da ono što znamo predstavimo svojim prijateljima kao istinu, a oni je ne poznaju.

Naša porodica je razgovarala na koji način možemo da svedočimo o svojoj veri, pa smo odlučili da svojim nastavnicima i prijateljima damo Bibliju i drugu literaturu. Međutim, to je skupo.

Bog nalazi način

Onda smo prošlog leta, na crkvenom tečaju, dobili japanske Biblije koje možemo da damo našim prijateljima. Moj brat, sestra i ja uzeli smo deset Biblija i knjige *Put Hristu* da damo svojim nastavnicima i prijateljima, kako bi mogli da čitaju o Bogu koji nas je stvorio i koji nas voli.

Moja sestra je dala Bibliju svojoj drugarici Majuko. Majuko je kazala da je jednom bila u hrišćanskoj crkvi i da je čula nešto o Isusu. Bilo joj je drago što je dobila Bibliju i planira da je čita.

Moj brat Mark nosi svoju Bibliju u školu i čita je kada završi svoje zadatke na času. Učiteljica je to primetila i shvatila koliko mu je Biblija važna. Tako, kada je Mark jednog petka slučajno ostavio svoju Bibliju u školu, učiteljica je zvala da mu kaže gde je njegova Biblija.

Mark joj je dao jednu japansku Bibliju i često je pita da li je čita. On hoće da bude siguran da će njegova učiteljica upoznati Boga.

Propušteni alarm

Mark ima samo 8 godina, ali on zaista svedoči o svojoj veri!

Učenici u našoj školi nose elektronske alarme, kao privezak oko vrata. Ako učenik ikada oseti da je u opasnosti, može da uključi alarm i pozove u pomoć.

Jednog dana, Mark je izgubio svoj alarm i učiteljica se zabrinula za njegovu bezbednost. Mark je izvadio svoju Bibliju i kazao učiteljici da će ga Bog čuvati! Učiteljica se nasmejala i ohrabrila ga da drži Bibliju pored sebe dok ne dobije novi alarm.

Svaka prilika za svedočenje

Ponekad nas naši drugovi iz razreda pitaju zašto ne obožavamo njihove bogove i ne dolazimo subotom u školu. Mi koristimo te prilike da im pričamo o Bogu i koliko se On brine za nas.

Japanci nisu hrišćanski narod, i veoma malo adventista tamo živi. Molite se da Bog upotrebi naše darove kako bismo svedočili o Njegovoj ljubavi ljudima koji Ga ne poznaju.

Informativni odeljak

- Japan je ostrvska zemlja na istočnoj obali korejskog poluostrva. Najveći grad na svetu, Tokio, nalazi se u Japanu. To je moderni grad sa mnogo visokih zgrada. Oko 35 miliona ljudi živi u velegradskom području Tokija.
- Japanci su veoma tradicionalan narod i osećaju ličnu obavezu da se pridržavaju antičkih religioznih festivala, uključujući obožavanje svojih predaka. Međutim, nisu duboko religiozni. Samo četvoro od 100 ljudi u Japanu su hrišćani, a samo jedan od 8,500 ljudi je adventista.

7. Traganje za Božjim odgovorima

Jana i njena porodica žive u Tokiju, najvećem gradu na svetu.

Jana i njena sestra, Džiana, idu u državnu školu, jer blizu njihove kuće nema adventističke škole. Jana je rekla učiteljici da neće dolaziti subotom na časove, jer ona i njena porodica svetkuju taj dan. Učiteljica joj je dala dozvolu da bude odsutna sve dok nadoknađuje propušteno gradivo.

Sportski dan

Jana i Džiana vole sport. Radovale su se kad je njihova škola objavila da će imati sportski dan i takmičiti se s drugim razredima. Devojčice su vredno vežbale kako bi prošle dobro na takmičenju.

Onda su saznale da će sportski dan biti održan u subotu. Jana je rekla učiteljici da neće biti na sportskom danu. Ona je izgledala razočarana i molila Janu da nastavi sa vežbanjem. Jana je znala da se učiteljica nada da će ona odlučiti da uzme učešća u sportskim aktivnostima tog dana, iako je bila subota.

Janina porodica se molila da Bog iskoristi Janino i Džianino odustvo na Njegovu slavu.

Te subote je padala kiša i takmičenje je bilo odloženo za sledeći dan. Jana i njena sestra poskočile su od radosti kada su shvatile da će ipak moći da učestvuju u sportskom danu.

Sledeće godine sportski dan je ponovo bio stavljen u subotu. Jana i Džiana su opet vredno vežbale. Ponovo je padala kiša i takmičenje je bilo odloženo za nedelju. I ponovo su devojčice mogle da bude deo tog dana.

Božji drugačiji plan

Onda, sledeće godine, devojčice su se pripremale za sportski dan, očekujući da Bog pošalje kišu kako bi takmičenje bilo odloženo za nedelju da bi i one mogle da učestvuju. Međutim, u subotu ujutro, sunce je jarko sijalo.

»Zašto Bog nije poslao kišu ove godine?«, upitala je Džiana.

»Možda sada ima drugačiji plan«, kazala je majka. »Ne dobijamo sve ono za šta se molimo. Ali moramo veroavti da Bog zna

šta je najbolje za nas.« Porodica je otišla u crkvu i imala divan dan. Sledećeg dana su održali sopstveni sportski dan u parku. Devojčice su uživale, ali to nije bilo isto.

Kada su u ponedeljak devojčice otišle u školu, svi su pričali o sportskom danu. »Zašto vi niste bile?«, pitao je neko Janu. Ona im je kazala da je bila u crkvi i proslavljala Boga.

Jani je bilo žao što je propustila sportski dan, ali je uvidela da joj je to odsustvo omogućilo priliku da svojim prijateljima govori o Bogu.

Učenje poverenja

»Ja učim da se molim za svaku situaciju koja mi prepreči put«, kaže Jana. »I učim da imam poverenja u Boga da će On učiniti ono što je najbolje, čak i ako to nije ono što ja želim.«

Dečaci i devojčice, učenje poverenja u Boga i traženje Njegove volje u našem svakodnevnom životu je deo odrastanja u Božjoj ljubavi. Bog nas može upotrebiti za svedočenje o Njegovoj ljubavi čak i u razočarenju. Hajde da ove sedmice potražimo načine za takvo svedočenje.

Misionski odeljak

- U japanskim školama, nastava i druge školske aktivnosti održavaju se subotom. Adventističkoj deci je zbog ovoga teško da svetkuju subotu, naročito kad malo odmaknu u razredima. Crkva u Japanu vodi nekoliko škola kako bi adventistička deca mogla da idu u hrišćansku školu i drže subotu.
- I neadventistička deca mogu da idu u adventističke škole. Tu mnogo njih prvi put čuje za Isusa. Naši misionari darovi pomažu razvoj tih škola. Molite se za decu koja će ići u adventističke škole. Molite se da im lekcije koje uče pomognu da vole i poštuju Boga za čitav život.

Aktivnost

Učenje japanskog jezika

Evo nekih japanskih reči i fraza. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Svakodnevne fraze	Izgovor
Dobrodošli	JO-ko-so
Zdravo	ko-NI-či-va
Dobro jutro	o-HA-jo go-ZAJ-mas
Molim vas	DO-zo
Hvala (skoro kao d)	a-ri-GA-to (zatreperite r; zvuči)
Molim	DO-i-ta-ši-ma-ši-te
Da	HAI
Ne	i-je
Doviđenja	sa-jo-NA-ra

8. Deca misionari za Boga

[Zamolite školskog dečaka i devojčicu da pomogne u iznošenju ovih vesti. Vonbin je dečak i ima 10 godina, a Jevon je devojčica, ima 8 godina.]

Voda: Isus nam je rekao da idemo po celom svetu i govorimo drugima o Bogu. To znači da gde god ima hrišćana, mora da ima i misionara. Neko je rekao da misionari idu »od svuda do svuda«. To znači da će neki ostaviti svoj dom u Africi ili Indiji ili Aziji ili Severnoj ili Južnoj Americi i putovati u drugu zemlju da svedoči o Božjoj ljubavi. U adventističkoj crkvi ovo se često dešava.

Ako bi trebalo da zabodemo čiodu na karti koja će pokazivati odakle dolazi svaki misionar ili misionarski volonter, i da stavimo strunu od te čiode do mesta gde služe, naša karta izgledala bi kao ogromna paukova mreža. Bog želi da to tako bude.

Danas ovde imamo dva deteta misionara. Vonbin i njegova sestra Jevon su iz Koreje. Oni i njihovi roditelji proveli su pet godina kao misionari u Japanu. Hajde da ih pitamo kako izgleda biti misionar.

Gde u Japanu su vaši roditelji radili kao misionari?

Vonbin: Živeli smo na ostrvu u južnom delu Japana. *[Pronađi Japan na karti. Pokaži najjužnija ostrva.]* Moj otac je pastor i mi dobrovoljno služimo u podizanju crkve na ostrvu gde je postojala samo nekolicina vernika.

Voda: Da li je bilo teško napustiti svoj dom i preseliti se u drugu zemlju?

Jevon: Ja sam bila vrlo mala kada smo se preselili u Japan, tako da je to za mene dom. Mislim da je teže bilo našim roditeljima. Svi smo morali da učimo japanski, ali Vonbin i ja smo napredovali brže od njih! Ponekad smo im pomagali kada nisu znali neku reč.

Vonbin: Mi smo pričali japanski u školi i u igri sa prijateljima. Ali kod kuće smo govorili korejski. Naši roditelji su želeli da znamo jezik kada dođe vreme da se vratimo u Koreju.

Voda: Šta je najteža stvar u službi jednog misionara?

Vonbin: U početku je bilo teško sprijateljiti se s decom u školi. A često nije bilo dece u subotnoj školi, pa smo mi morali da čitamo tiho dok su odrasli imali svoju lekciju. Nekad bi nam majka pričala biblijske priče ako bi još neko dete došlo u crkvu. Nismo mogli da pevamo, a majka je morala da šapuće dok je pričala priču kako ne bismo smetali odraslama.

Voda: Da li ste mogli da svedočite svojim prijateljima u školi?

Vonbin: Ja sam pokušao. Ali kada sam im pričao o Isusu, oni nisu razumevali. Mnogi od njih nikada ranije nisu čuli za Boga. Ja bih im govorio da sam hrišćanin i da subotom idem u crkvu, ali oni to nisu mogli da razumeju. Samo su hteli da se igramo subotom. Ja sam ih pozivao u crkvu, ali roditelji im nisu dozvoljavali da dođu. Neki moji prijatelji obožavaju svoje pretke.

Jevon: Ja sam pričala sa jednom drugaricom o Isusu i pitala je da li zna ko je On. Rekla je da nikada nije čula za Isusa. To je tako tužno!

Vođa: Da li oboje želite da postanete misionari kada odrastete?

Jevon: Da! Ja želim da bude misionar kao moja mama! Ona je pronašla dobre načine da drugima govori o Isusu. A naši roditelji su nam pokazali da dobrota može od stranaca da načini prijatelje. Ja želim da drugima budem takav prijatelj.

Vođa: Koreja ima više hrišćana nego Japan, ali i dalje mnogi ljudi tamo treba da čuju za Isusa. Kako možete da svedočite o Božjoj ljubavi u Koreji?

Vonbin: Ja mogu da budem dobar primer drugima tako što ću biti ljubazan, koristan, igrati se lepo s drugom decom i pokazivati drugima kakav je Bog.

Vođa: Da li neko od vas želi nešto da poruči deci širom sveta?

Jevon: Da! Ne moramo da napustimo svoju domovinu da bismo drugima govorili o Božjoj ljubavi. Isus želi da svedočimo o Božjoj ljubavi gde god se nalazili!

Vođa: Hvala vam, draga deco, što ste nam pričali o misioniranju – svuda gde se nalazimo. I hvala vama, deco, za vaše misionarske darove svake subote, koji pomažu misionarima kao što su Vonbin i Jevon.

Misionarski odeljak

- Vonbin i Jevon su napustili svoju domovinu u Koreji sa roditeljima da bi ljudima koji ne poznaju Isusa svedočili o Božjoj ljubavi.
- Pet godina, porodica je sticala prijatelje za Isusa među japanskim narodom na ostrvu Amami Ošima, u južnom delu Japana. Danas se grupa vernika okuplja u prostoriji iznad jedne radnje. Deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara 31. marta, pomoći će da se obezbedi crkva u kojoj ovi vernici mogu da održavaju bogoslužjenja i dovode svoje prijatelje.

9. Kvinsi deli svoj dar

Kvinsi ima šest godina i ide u prvi razred. Ali on je već otkrio da postoji mnogo načina da drugima posvedoči o svojoj veri.

Kvinsi voli da radi razne stvari. Sviđa mu se nauka, a uživa i da pravi robote. Igra fudbal i stoni tenis. Voli da čita knjige i da skija. Ali najviše od svega Kvinsi voli muziku. Svira violinu i klavir.

Kvinsi se rodio na Filipinima i preselio u Koreju sa svojim roditeljima kada je imao samo godinu dana. On govori korejski i ide u koreansku državnu školu. Budući da je adventista, on je rekao svojoj učiteljici da subotom neće biti u školi. Njegova učiteljica razume da mu je vera važna, ali ga i dalje poziva da subotom dolazi na nastavu.

Ponekad ga drugovi u razredu pitaju zašto nije bio u školi u subotu, naročito kada postoji neki poseban grupni projekat ili je sportski dan. Tada Kvinsi objašnjava da je subota Božji naročiti dan i on želi da bude u crkvi i proslavlja Boga. Neki njegovi prijatelji to razumeju, ali neki ni ne znaju ko je Isus.

Kvinsiju ne smeta da subotom propušta časove – čak i one zanimljive. On želi da bude u crkvi, na bogoslužjenju, sa svojom porodicom. »Ja volim da idem u crkvu«, kaže on.

Otkrivanje novog talenta

Kvinsi je želeo da nauči da svira violinu. Zato ga je njegova majka odvela u muzičku prodavnicu da isproba neke violine. Kvinsi je pokušao da svira violinu iz radnje i otkrio da zna da svira iako nikada nije imao nijedan čas. Majka je kupila violinu i Kvinsi je počeo da uči da je svira.

Nekoliko sedmica kasnije, vlasnik muzičke prodavnice pozvao je Kvinsijevu majku i pitao je da li želi da prijavi Kvinsija na muzičko takmičenje. Kvinsi nije bio siguran da zna da svira dovoljno dobro. Još uvek nije dobro čitao note i većinu pesama je svirao po sluhu. Odlučio je da ipak pokuša na takmičenju, ali kada je tamo stigao, shvatio je da je on najmlađi takmičar. Većina druge dece bili su u poodmakloj nižoj ili srednjoj školi, a on je bio prvi razred. Međutim, svi su bili ljubazni prema njemu i on je uživao da svira na takmičenju.

Još jedna prilika za sviranje

Nekoliko sedmica kasnije nastavnica violine koja je poznavala vlasnika radnje gde su Kvinsijevi roditelji kupili violinu, pozvala ga je da svira sa grupom muzičara. Kvinsi se složio, ali se ponovo iznenadio kada je video da je većina muzičara već u srednjoj školi. Ali oni su voleli što Kvinsi svira violinu u njihovoj grupi. Zajedno su vežbali nakon škole nekoliko dana pre nastupa. »Bilo je zabavno«, kaže Kvinsi sa osmehom.

Kvinsi ne svira samo iz zabave. Ako je nekom potreban klavirista, on se trudi da bude dostupan. »Ponekad u crkvi nema organiste, pa ja sviram za bogoslužjenje«, kaže on. »Sviram i violinu u crkvenom orkestru.«

Kvinsi sada ne uzima časove sviranja. »Previše su skupi«, kaže on. »Zato vežbam sam.«

Služba muzikom

Kvinsi koristi muziku kao sredstvo za svedočenje Božje ljubavi. Ali on ima i druge načine da ljudima govori o Isusu. »Kada moji prijatelji pitaju zašto subotom nisam u školi, ja im kažem da moja porodica i ja proslavljamo Boga u subotu koja je Njegov sveti dan. Ako ne znaju mnogo o Bogu, ja im govorim sve što mogu. Neki od njih poznaju Isusa, neki ne. Ja im kažem da Isus želi da budemo ljubazni i nežni jedni prema drugima. A kada se svađamo ili radimo loše stvari, Isus je žalostan.«

Kvinsi bi želeo da poruči drugoj deci da daju sve od sebe u školi, a ako imaju poseban talenat, da ga iskoriste za Boga.

Kvinsi ide u internacionalnu crkvu u Seulu, u Koreji. [*Pronađi Koreju na karti.*] Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će da se izgradi crkva za ove vernike. Hajde da donesemo veliki dar 31. marta kako bi Kvinsijeva crkva koja je u porastu broja vernika, mogla da ima mesto za okupljanje i održavanje bogoslužjenja.

Informativni odeljak

- Južna Koreja se nalazi na predivnom planinskom poluostrvu u istočnom delu Kine. Govori se korejski jezik.
- Severna i Južna Koreja su nekada bile deo jedne iste zemlje. Međutim, pre više od 50 godina rat je podelio zemlju. Severna Koreja je još uvek komunistička zemlja u kojoj je religija snažno potisnuta.
- Ne znamo koliko adventističkih vernika živi u Severnoj Koreji, ali južnokoreanski hrišćani se neprestano mole da im Bog omogući da svojim rođacima i prijateljima preko granice svedoče o svojoj veri.

Aktivnost

Učenje korejskog jezika

U korejskom jeziku, glas koji je predstavljen slovom K sličan je izgovoru slova grlenog G. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Svakodnevne fraze

Blagoslovena subota

Dobrodošli

Zdravo

(standardni pozdrav, umesto dobro jutro, dobar dan)

Hvala

Nema na čemu

Da

Ne

Izgovor

GI-pum AN-šik-ir IM-ni-da

HVAN-jung HAM-ni-da

an-jung HA-se-jo

dobro jutro, dobar dan)

kam-sa HAM-ni-da

ČAN-man-EJ-o

ne ili je

A-ni-o

10. Mesto dobrodošlice

Marija ima 8 godina i ide u drugi razred. Rodila se u Indoneziji, ali sada živi u Koreji. [*Pronađi Indoneziju i Koreju na karti i poveži ih jednom linijom.*] Marija voli da kliza, da čita knjige i da koristi kompjuter svojih roditelja da bi našla neke informacije na Internetu.

Period usamljenosti

Marijina porodica preselila se u Koreju kada je ona imala 5 godina. Govorila je samo indonezijski jezik. Njena porodica tragala je za crkvom u velikom gradu, ali u većini njih se govorio korejski. Ljudi su bili ljubazni prema njoj, ali Marija se osetila usamljenom jer nije razumela učiteljicu i decu koja su pokušavala da razgovaraju sa njom. »Usamljen si kada ne razumeš«, kaže Marija. Nakon nekoliko sedmica u toj crkvi, Marija više nije htela da ide. »Želela sam da mogu da pričam sa decom i mojom učiteljicom.«

Marijin otac govori engleski i hteo je da ga Marija i njen brat nauče. Zato su ih Marijini roditelji u školu gde se govori engleski. Uskoro se Marija više nije osećala usamljenom, jer su sva deca zajedno učila engleski.

Nova crkva

Onda su njeni roditelji pronašli crkvu u kojoj se govori engleski. To je internacionalna crkva u kojoj većina članova potiče iz drugih zemalja. Oni su razumeli kako se Marija oseća, jer i sami žive u stranoj zemlji. Deca u subotnoj školi su dobrodošlicom dočekala Mariju i ona je konačno mogla da razume biblijske priče koje je učiteljica pričala.

»Sviđa mi se naša nova crkva«, kaže Marija. »Deca i učiteljice se postavljaju kao prijatelji. I mogu da razumem šta pričaju. Sada jedva čekam da dođe subota. Najviše volim biblijske priče.«

Kada je Marija naučila engleski jezik, roditelji su je upisali u adventističku školu, gde uči korejski i engleski, pa čak i malo kineskog. Njen najomiljeniji deo dana je biblijski čas na kom može da nauči više o Isusu.

Misionarka Marija

Marija želi da drugi saznaju da ih Isus voli. »Ja se nalazim u drugoj zemlji, a ne u onoj gde sam se rodila«, kaže ona. »Ali i dalje mogu da budem Isusov žižak. Želim da svi saznaju za njega. Želim da i drugoj deci govorim o Bogu i kako mogu da budu Isusovi žišci gde god se nalaze.

Drago mi je što su moji roditelji pronašli crkvu gde možemo da proslavljamo Boga na jeziku koji razumemo. Ja volim moju crkvu! A vole je i mnogi drugi ljudi. Mi se umnožavamo i naša zgrada nam postaje premala. Deci je potrebna prostorija za subotnu školu.«

Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja, pomoći će Marijinoj crkvi da izgradi jednostavnu zgradu koja je dovoljno velika za sve oni koji žele da nađu mesto dobrošlice u kom mogu da proslavljaju Boga.

Misionski odeljak

- Južna Koreja ima veći procenat hrišćana od bilo koje druge zemlje u severnoj Aziji. Ali bez obzira na to, veliki procenat stanovništva pripada budizmu, religiji zasnovanoj na dobrim delima i mislima.
- U proseku je jedan adventista u 255 ljudi. Međutim, većina crkava održava bogoslužjenje na korejskom jeziku. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja obezbediće crkvu za vernike imigrante, ljude koji dolaze iz drugih zemalja da žive i rade u Koreji.

Aktivnost

Pevanje na korejskom jeziku

Znam da Isus voli me

Je su sa dang ha ši mun
Ko ruk ha šin mar ilr se
U di tu ren jak ha na
Je su kvan se man to da

Refren

Nalr sa dang ha šim / 3x
Son gjong e su šo ne

11. A šta sa idolom?

Ah Tan ima 10 godina. Ona živi u južnom delu Kine. [*Pronađi Kinu na karti.*] Jako voli da crta. Nekada je crtala svoje prijatelje i porodice, a sada crta Isusa.

Idol Guan Jin

Izgledalo je kao da su svi u Ah Taninoj porodici bolesni. Otac je imao kamenje u bubrežima, a majka je često osećala nesvesticu i vrtočlavicu. A kada je Ah Tan imala visoku temperaturu, majka je morala da je vodi kod lekara. Svaki odlazak lekaru košta jednu dnevnicu.

Ah Tanina porodica imala je idola po imenu Guan Jin. Bio je to jedini bog za kog je Ah Tan znala. Porodica je davala poklone idolu i molila se za bolje zdravlje. Međutim, i dalje su se razboljevali.

Onda je jednog dana Ah Tanina majka pronašla papirić na kućnom pragu. Podigla ga je i pročitala. Radilo se o Isusu. U brošurici je pisalo da je Isus silan, nežan i pun ljubavi, jedini pravi Bog.

Majka je razgovarala sa Ah Tan o ovome. Ah Tan nikada ranije nije čula za Isusa. Nije shvatala da Bog može da bude nežan ili pun ljubavi. I majka se pitala da li je Guan Jin vredan njihovog

obožavanja. Na kraju krajeva, idol nije doneo porodici ozdravljenje kada su se molili. Možda je Isus snažniji od Guan Jina.

Upoznavanje Isusa

Majka je odlučila da sazna više o Isusu. Razgovarala je sa ocem o ovom novom Bogu, i on ju je zamolio da sazna više o tom Bogu po imenu Isus.

Ah Tanina komšinica je bila hrišćanka, pa ju je majka pitala za Isusa. Komšinica je pozvala majku da krene s njom u crkvu te subote. Majka je rado prihvatila.

Otišla je sa svojom komšinicom u jednostavnu adventističku crkva. Dok je sedela i slušala propoved, slošilo joj se. Ustala je i izašla napolje. Uspela je da dođe do kuće. Kada je stigla, osećala se bolje. Sledeće sedmice je ponovo otišla u crkvu sa svojom komšinicom, i ponovo joj tamo nije bilo dobro. Međutim, čim je izašla iz crkve, bilo joj je bolje. Ovo se dogodilo nekoliko puta.

Ali majka nije odustajala. Želela je da sazna više o Bogu. Uskoro je shvatila da je sotona činio da se tako oseća, jer nije želeo da ona upozna Boga. Majka je odlučila da postane hrišćanka.

Otac je počeo da odlazi u crkvu sa majkom. Kada su vernici saznali za zdravstvene probleme njihove porodice, molili su se za njih. Nakon toga, majka i otac više nisu osećali slabost i bolove. Čak je i Ah Tan, koja još nije krenula u crkvu, prestala da dobija misteriozne temperature.

A šta sa idolom?

Majka je želela da se krsti, ali je prvo morala da uništi idola, Guan Jina. Kada je Ah Tan to čula, uzviknula je: »O, ne, majko! Ne smeš da ga uništiš! On je jako skup! Zar ne možemo da ga prodamo?«

»Ako se ne otarasimo idola«, objasnila je majka, »onda ne možemo očekivati da Isus usliši naše molitve. Sada znamo da Guan Jin nema moć.« Ah Tan je razmislila o ovome i konačno se složila da majka uništi idola. Posmatrala je kad su njeni majka i otac slomili idola i bacili ga u smeće.

Ah Tan voli Isusa

Ah Tan je želela da se krsti, ali crkvene vođe su objasnile da kineska vlada ne voli kada se deca krštavaju. Razočarana, Ah Tan je proučavala Bibliju sa svojim roditeljima. Onda su pre nekoliko meseci vernici crkve proveli poslepodne na seoskom jezeru. Tamo se Ah Tan krstila. Zbog pravila koje je postavila država, nije rekla svojim prijateljima u školi za krštenje.

Ah Tan je srećna što je Isus sada njen prijatelj. Ona želi da ohrabri decu širom sveta da veruju u Boga i imaju poverenja u Njega, tako da ih sotona ne bi poveo pogrešnim putem.

Hajde da se molimo za hiljade dece u Kini koja treba da saznaju da ih Isus voli. I ne zaboravimo da donesemo svoje misionerske darove kako bi još više dece zavolelo Isusa. *[Završite molitvom.]*

Informativni odeljak

- Kina ima skoro 1.4 milijardu ljudi, ili svaka peta osoba na svetu živi u Kini. To je najnaseljenija zemlja na planeti. Samo nešto preko 400,000 Kineza, ili jedan od 3,400 ljudi je adventistički hrišćanin.
- Tradicionalne religije Kine su konfučijanizam, taoizam i budizam. Ljudi su često praktikovali tradiciju sve tri religije. Godine 1949, kineska komunistička vlast zvanično je donela kraj organizovanoj religiji.
- U Kini nema puno hrišćana, a mnogi od njih su za vreme teških godina komunističkog režima bili u zatvoru zbog svojih uverenja.

12. Stajati čvrsto za Isusa

Lin živi u Kini. Ima 11 godina i ide u peti razred. Kada odraste, volela bi da bude učiteljica. Već je svoju mlađu sestru Či naučila da čita.

Lin bi želela da putuje u neku drugu zemlju i da u subotu poseti crkvu. Kada bi mogla da negde da ide, pozdravila bi decu rečima: »Ni hau« [zdravo]. Onda bi im kazala: »Ja sam devojčica iz Kine. Želela bih da budem vaša drugarica. Nadam se da ćete jednog dana moći da dođete u Kinu da zajedno slavimo Boga.«

Svedočenje svoje vere

Deci u Kini je teško da svojim prijateljima govore o svojoj veri u Isusa. Mnogi roditelji ne žele da njihova deca budu hrišćani. Ali Lin je naučila da na tihe načine svedoči o svojoj ljubavi prema Isusu.

Jednom je njen razred imao kontrolni zadatak. Neki njeni drugo- vi iz razreda nosili su lančice oko vrata sa privescima malih idola. Za vreme kontrolnog, deca su ponekad dodirivala idola. Bio je to njihov način obožavanja i moljenja njihovog boga da im pomogne da dobro urade kontrolni.

Jedna Linina drugarica iz razreda upitala je zašto ona ne nosi idola oko vrata. Lin je objasnila da ona ne obožava idola. »Pa šta onda obožavaš?«, pitala ju je drugarica. Lin joj je kazala da je ona hrišćanka i da obožava živog Boga, Boga koji je stvorio nebo i zemlju.

Lin je objasnila da je Bog stvorio sve – svet, zvezde, drveće, more i sve životinje. Kazala je da je Isus Božji Sin i da je On došao da živi na zemlji kako bi ljudi mogli da vide kakav je Bog i da bi znali da ih On voli. »On je živ«, kazala je. »On čuje naše molitve i uslišava ih zato što se brine za nas.«

Nastavnica biologije

Nekoliko dana kasnije, Linina nastavnica pitala je razred: »Ko veruje u Boga?« Lin i još jedan učenik su ustali. Nastavnica je kazala razredu: »Nisu nam potrebni bogovi; imamo evoluciju!«

Tog dana posle škole, neke od Lininih drugarica pitale su je zašto je ustala u razredu. »Pogledajte oko sebe«, rekla je Lin. »Kako je toliko vrsta drveća, cveća i ptica nastalo pukom slučajnošću? Bog je stvorio svet; On ništa nije prepustio slučaju.« Kazala je svojim dru-

garicama kako je Bog stvorio Adama i Evu i nastanio ih u divnom vrtu. Bog je rekao Adamu i Evi da ne jedu zabranjeno voće, ali oni nisu poslušali. I od tada pa sve do danas, svet zna za greh i smrt.

Lin je dobar misionar. Ona se ne boji da stoji čvrsto za svoju veru. I ne žali se kada joj se neko podsmeva. Nada se da će i druga deca poželeti da upoznaju Isusa zato što je ona održala svoju veru. Tada bi mogla da ih upozna sa svojim najboljim Prijateljem.

Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u svedočenju odraslima i deci koja govore kineski, da ih Isus voli.

Misionski odeljak

- Pored miliona ljudi u Kini koji govore kineski jezik, još više miliona Kineza živi širom sveta. U Sjedinjenim Državama, kineski je četvrti govorni jezik po redu.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći u pripremanju video emisija koje će moći da se puštaju na televiziji i Internetu kako bi ljudi i deca koji govore kineski u bilo kojoj zemlji, mogli da znaju da ih Isus voli i da želi zauvek da bude njihov Prijatelj.

Aktivnost

Pevanje na kineskom

Znam da Isus voli me

Jej-su ej vav vav jur dov
In jo šeng jing gov su vav
Joj ši-ov hej tong ta mu jung
Ta mun ru-en ro ju gung či-ung.

Refren:

Ju jej su aj vav / 3x
Jo šeng jing gov su vav.

Program trinaeste subote

Ako će vaše odeljenje prezentovati program trinaeste subote za odrasle, navežbajte pesmu »Znam da Isus voli me« na mongolskom, korejskom i kineskom jeziku. Podsetite roditelje na program i ohrabrite decu da donesu svoj dar trinaeste subote.

Ako se vaše odeljenje neće pridruživati odraslima, zamolite neku školsku decu i odrasle da iznesu ovaj program.

Podsetite decu da donesu svoj dar za trinaestu subotu. Kažite im da je to njihov poklon Isusu i za decu širom sveta koju On voli. Neka trinaesti dar bude važan događaj u vašoj subotnoj školi. Obavestite decu koliko ste skupili tokom tromesečja. Prebrojte novac od trinaeste subote i recite deci iznos. Pohvalite ih za ono što su uradili i kažite im da će njihovo ušešće mnogo učiniti da se život dece u severnoj Aziji promeni.

Učesnici i rekviziti: Velike zastave Kine, Japana, Mongolije, Severne Koreje, Južne Koreje i Tajvana. Zamolite šestoro mlađe dece da nose zastave kroz prostoriju subotne škole; jedno ili dvoje mlađe školske dece da pročitaju delove naratora, i šestoro starije školske dece da predstavljaju posebne projekte. Ako nemate dovoljno dece za sve uloge, zamolite dva naratora da naizmenično preuzimaju dečje uloge.

Narator 1: Severna Azijsko-pacifička divizija sastoji se od šest zemalja. Svaka od njih predstavlja izazov za dovršenje Božjeg dela.

Narator 2: [Dete br. 1 nosi kinesku zastavu kroz prostoriju i staje sa strane.] Kina, najnaseljenija zemlja sa skoro 1.4 milijarde ljudi, otvara svoje granice za svet. Ali ona ima samo 400,000 vernika, što je jedan adventista na 3,400 ljudi. Molite se da Bog upotrebi svoju decu da odsjaju svoju veru širom ove ogromne nacije.

Narator 1: [Dete br. 2 nosi japansku zastavu kroz prostoriju i staje pored deteta br. 1.] Japan je bogato snabdeven dobrima, ali ljudi ne znaju da je Isus umro za njih. Crkva u Japanu ima nešto preko 15,000 članova, što je u proseku jedan adventista u 8,300 ljudi.

Većina vernika su stariji ljudi, a samo nekoliko ih se krštava svake godine. Molite se Bogu da podigne vojsku mladih koja će svedočiti o svojoj veri u Japanu.

Narator 2: *[Dete br. 3 nosi mongolsku zastavu kroz prostoriju.]* Prvi vernici u Mongoliji krstili su se pre samo 18 godina. Većina od 1,600 vernika kojih ima u zemlji su mladi ljudi koji su željni da svedoče drugima o Bogu. Molite se da uzrastu u veru i postanu snažne vođe crkve u jednoj od najstarijih kultura na svetu.

Narator 1: *[Dete br. 4 nosi zastavu Severne Koreje kroz prostoriju.]* Niko ne zna koliko hrišćana ili adventista živi u Severnoj Koreji. Ali nekolicina koja je istupila iz ove zatvorene nacije daje razlog za nadu. Molite se da se vrata Severne Koreje otvore kako bi jevanđelje moglo da nahrani gladna srca hlebom života.

Narator 2: *[Dete br. 5 nosi zastavu Južne Koreje kroz prostoriju.]* Južna Koreja je »najhrišćanskija« nacija u Severnoj Azijsko-pacifičkoj diviziji. Ipak, samo trećina korejskog stanovništva se izjašnjava kao hrišćani, i u proseku jedna od 370 osoba je adventistički hrišćanin. Međutim, uprkos najvećim naporima da se evangelizira mnoštvo, adventisti su i dalje pogrešno shvaćeni. Molite se za one koji prolaze kroz teške trenutke zbog svoje vere u Južnoj Koreji.

Narator 1: *[Dete br. 6 nosi zastavu Tajvana kroz prostoriju.]* Tajvan je malo ostrvo na obali Kine. Većina adventista dolazi iz prvobitnih plemena koji žive uglavnom po brdovitim mestima. Samo jedan od 25,000 etničkih Kineza na Tajvanu je adventista. Molite se Bogu da dodirne srca ovih ljudi koji treba da saznaju da je Isus umro za njih.

Narator 2: Danas će naš subotnoškolski dar pomoći braći i sestrama u Severnoj Azijsko-pacifičkoj diviziji. Deo našeg današnjeg dara će obezbediti neka ključna sredstva za dovođenje drugih Isusu i za osnaživanje onih koje već veruju u Njega.

Dete 1: *[Dete koje drži japansku zastavu istupa i podiže je visoko.]* Crkva za grupu novih vernika na ostrvu Amami Ošima u južnom Japanu.

Dete 2: *[Dete koje drži mongolsku zastavu istupa i podiže je visoko.]* Centar za obučavanje mladih na novom adventističkom

omladinskom kampu koji se nalazi izvan glavnog grada Mongolije. Ovaj centar će biti posvećen poučavanju mladih ljudi da postanu vođe u crkvi i u društvu.

Dete 3: *[Dete koje drži korejsku zastavu istupa i podiže je visoko.]* Deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će posebnoj grupi ljudi koji žive u Koreji da dobiju sopstvenu crkvu. Ovo su ljudi koji su došli da žive i rade u Koreji. Oni ne razumeju korejski baš najbolje, ali govore engleski. Žele da imaju bogoslužnje na jeziku koji razumeju. Hajde da im pomognemo da izgrade crkvu kako bi mogli da priđu drugima kao što su oni, a koji tek treba da saznaju da ih Bog voli.

Dete 4: *[Dete koje drži tajvansku zastavu istupa i podiže je visoko.]* Pre tri godine deo našeg posebnog trinaestog subotnoškolskog dara bio je upotrebljen za otvaranje studija na Tajvanu gde se pripremaju programi na mandarinskom kineskom jeziku za radio i televiziju.

Dete 5: *[Dete koje drži kinesku zastavu istupa i podiže je visoko.]* Deo današnjeg subotnoškolskog dara iskoristiće se za pripremanje još emisija koje će moći da se prenose putem televizije i Interneta ljudima koji govore kineski širom sveta.

Dete 6: *[Dete koje drži zastavu Severne Koreje istupa i podiže je visoko.]* Ne znamo koliko hrišćana živi u Severnoj Koreji. Ali znamo da ih ima. Od ljudi koji su tamo živeli znamo da su barem neki od tih hrišćana adventisti. Tamošnji život im je težak. Hajde da se molimo da Bog zaštiti i blagoslovi svoju decu u ovoj zemlji gde je hrišćanstvo strana religija.

Narator 1: Mi možemo da pomognemo u unošenju promena u zemlje Severne Azijsko-pacifičke divizije. Kada dajemo svoje misionske darove i kada se molimo, to pomaže ljudima koji poznaju Isusa da svedoče o Božjoj ljubavi svojim prijateljima. A deo našeg trinaestog subotnoškolskog dara će učiniti mnogo za ljude koji pohađaju internacionalnu crkvu u Seulu, u Koreji *[pokaži Seul na karti]*; za nove vernika na ostrvu Amami Ošima u južnom delu Japana *[pokaži ostrva u južnom Japanu]*; za mlade ljude u Mongoliji *[pokaži Mongoliju]*; i za ljude širom sveta koji govore kineski jezik *[pokaži Kinu i Tajvan, a zatim pređi rukom ostatak karte]*. Hajde da

učestvujemo u svedočenju Božje ljubavi članovima naše porodice u Severnoj Azijsko-pacifičkoj diviziji.

[Dar]

Budući projekti trinaeste subote

Sledećeg tromesečja biće prikazana Južna Azijsko-pacifička divizija. Posebni projekti uključivaće dve bolnice u Indoneziji i školu u Mijanmaru. Treće tromesečje prikazaće Afričku Indijsko-oceansku diviziju. Planirani projekti – univerzitet na Madagaskaru, crkva i škola u Južnoafričkoj republici i solarni MP3 plejeri za Himba ljude u Namibiji.

Azijska testenina

Ljudi širom azijske jedu testeninu. I to uz pomoću štapića. U Koreji čak i supu sa rezancima jedu štapićima. To nije teško kao što izgleda, barem deci koja su odrasla uz to. Ponudite deci da probaju da jedu sa štapićima. Kupite jeftine štapiće u kineskom restoranu ili radnji i kupite špagete. Stavite svakom detetu u činiju, dajte dva štapića i veliku salvetu da im posluži kao portikla. Onda gledajte kakva zabava nastaje. A ako ostane nešto tečnosti od sosa, ponudite kašiku ili ohrabrite decu da je popiju iz činijice.

Materijali za vođe

Evo nekih informacija koje su se pokazale korisnima u pripremanju vesti za decu u subotnoj školi.

Za više informacija o kulturi i istoriji Kine, Japana, Koreje, Mongolije, Tajvana, zemalja koje su prikazane u ovom tromesečju, pogledajte turistički odeljak lokalne biblioteke ili idite na Internet i otkucajte u pretraživač ime zemlje o kojoj su vam potrebne informacije.

Posetite naš veb-sajt za dodatne slike, recepte, jezičku zabavu i ostale aktivnosti koje možete skinuti i odštampati kako bi ovaj deo subotne škole deci bio još zanimljiviji. Idite na www.adventistmission.org.

AdventistMission.org. Kliknite na »Resources« i »Children's Activities«. Odaberite prvo tromesečje i pogledajte koje aktivnosti vam odgovaraju.

DVD Adventistička misija je besplatan video koji prikazuje priče iz Severne Azijsko-pacifičke divizije, kao i svetske misije Adventističke crkve. Zamolite svog pastora za jedan primerak, ili skinite poseban dečji klip sa sajta.

Podsetite decu da razvoj dela u svetskoj crkvi zavisi od *sedmičnog* subotnoškolskog misionarskog dara. Jedna četvrtina trinaestog dara posvećena je posebnim projektima prikazanim ovog tromesečja. Ostale tri četvrtine idu u fond svetske misije koja pomaže misionarskom radu adventističkih crkava širom sveta.

**SEVERNA
AZIJSKO-
PACIFIČKA
DIVIZIJA**

	Crkve	Grupe	Verništvo	Populacija
Kineska unijska misija	1,211	3,708	404,110	1,370,000,000
Japanska unijska konferencija	107	43	15,354	127,400,000
Koreaska unijska konferencija	712	190	222,404	71,700,000
Mongolsko misionarsko polje	4	6	1,664	2,800,000
Ukupno	2,034	3,947	643,532	1,571,900,000

Do maja 2011.

Projekti:

Mongolija: Centar za obučavanje mladih
Japan: crkva za postojeće vernike u Amami Ošima
Koreja: Multi-kulturalni misionarski centar
Emisije na kineskom jeziku za televiziju i Internet

Sadržaj

3 Srećan rođendan! / 7. januar

Mongolija

5 Nalaženje Boga u Mongoliji / 14. januar

7 Binderijina radost / 21. januar

10 Muzika za Boga / 28. januar

12 Lekcije života / 4. februar

Japan

15 Škola: naše misionarsko polje / 11. februar

18 Traganje za Božjim odgovorima / 18. februar

20 Deca misionari za Boga / 25. februar

Koreja

23 Kvinsi deli svoj dar / 3. mart

26 Mesto dobrodošlice / 10. mart

Kina/Tajvan

28 A šta sa idolom? / 17. mart

31 Stajati čvrsto za Isusa / 24. mart

33 Program za trinaestu subotu

36 Projekti sledećeg tromesečja